

LAIVAS

No. 12. Metai XII

Kovo-March 19, 1932

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Penktadienyje Viešpaties Kančios Savaitėje

L e k c i j a .

JUDITOS 13, 22 ir 23—25

VIEŠPATS palaimino tave savo galybe, nes per tave nieku pavertė mūsų neprietelius. Tu dukte, esi Viešpaties, aukščiausiojo Dievo, palaiminta labiau nei kaip visos moterys ant žemės. Pašlovin-tas teisie Viešpats, kurs sutvėrė dangų ir žemę, kurs padarė tavo vardą taip didį, kad žmonės, atsimindami per amžius Viešpaties galybę, niekuomet nesiliaus tave gyre, nes už juos tu nepasigailėjai savo gyvybės, kuomet matei savo giminės suspaudimą ir sielvartą, bet prašalinai prapultį mūsų Dievo akyvaizdoje.

E v a n g e l i j a .

Septynių švenč. Marijos P. skausmų dienoje

JONO 19, 25—27

ANUO metu prie Jėzaus kryžiaus sto-vėjo jo motina, ir jo motinos sesuo Marija Kleopienė, ir Marija Magdalena. Taigi, Jėzus, pamatęs motiną ir stovintį mokytinį, kurį jis mylėjo, tarė savo motinai: Moteriške, štai tavo sūnus. Po to tarė mokytiniui: Štai, tavo motina. Ir nuo tos valandos mokytinis paėmė ją pas save.

* * *

“Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tegul kasdien neša savo kryžių ir teseka mane” (Luk. 9. 23).

“Žodis apie kryžių tiems, kurie žūna, tiesa, yra paikybė; bet tiems, kurie išganomi, tai yra mums, jis yra Dievo galybė” (I Kor. 1, 18).

“Dabar pasilieka tie trys dalykai, tikėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausis tarp jų yra meilė” (I Kor. 13, 13).

“Jei išdalinčiau visą mano lobį beturiams valgydyti ir jei išduočiau savo kuną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadeda” (I Kor. 13, 3).

“Tu iš ten neišeisi, iki nebusi užmo-kėjęs paskutinio skatiko” (Luk. 12, 59).

“Įsakymo tikslas yra meilė iš nesu-teptos širdies, geros sąžinės ir neveidmai-ningo tikėjimo.” (I Timot. 1, 5).

“Saugok, Dieve, kad aš kuo nors gir-čiaus, kaip tik mūsų Viešpaties Jėzus Kristaus Kryžiumi. Per jį man pasaulis yra prikalts ant kryžiaus, o aš pasauliui” (Gal. 6, 14).

“Kas gėdysis manęs ir mano žodžių, to gėdysis žmogaus Sunus, atėjęs savo Tėvo ir šventųjų angelų didenybėje.” (Luk. 9, 26).

VERBŪ SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a .

MATO 21, 1—9

ANUO metu Jēzus, prisiartinęs prie Jeruzalės ir atėjęs į Betfagę prie Alyvų kalno, siuntė du mokytiniu, jiedviem sakdamas: Eikite į miestelį ties jumis ir tuojuo rasite pririštą asilę ir su ja asilaitį; atriškite ir man atveskite. Ir jei kas jums ką nors tartų, sakykite, kad jų reikia Viešpačiui, ir tuojuo juos paleis. Visa gi tai atsitiko, kad išsipildytų, kas pasakyta per Pranašą šiais žodžiais: Sakykite Siono dukteriai: Štai, tavo karalius tau ateina romus, sėdėdamas ant asilės ir ant pajungiamosios asilaitčio. Nuėję mokytiniai padarė, kaip Jėzus buvo jiems įsakęs. Jie atvedė asilę ir asilaitį, padėjo ant jų savo rūbus ir užsodino jį ant viršaus. Labai didelė minia tiesė savo drabužius ant kelio, kiti kirto medžių šakas ir klojo ant kelio. Ėjusios priešakyje minios ir pas-

L e k c i j a .

PILYP. 2, 5—11

BROLIAI: Turėkite savyje tokius jausmus, kokius turėjo Kristus Jėzus. Jis esmė būdamas Dievas nelaikė išplėšimui būti lygus Dievui; bet jis pats save ištuštino, prisiimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujine išvaizda rastas kaip žmogus. Jis pats save pasižemino, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus. Todėl ir Dievas išaukštino jį ir dovanojo jam vardą, viršesnį už visus vardus, kad Jėzaus vardu priklaupytų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbėj.

kui sekusios, šaukė, sakydamos: Osanna Dovidio sūnui! Pagirtas teesie, kurs ateina Viešpaties vardan.

Švč. Marija Sopulingoji Motina

Skurdas ir skurdas šioje “ašarų pakalnėje!” Verkdamas žmogus ateina šitan pasaulin, suspaustąja širdimi žygiuoja per gyvenimą ir pagaliau paplūdes ašarose ir ašarų lydimas atsiskiria su šiuo pasauliu! Dauguma blaškosi šituose skausmuose, dažnai įpuldama nusiminiman, nežinodama, kodėl ir kuriuo tikslu žmogui delno, nurodo šito skurlo priežastį: “Adolemta taip skursti!

Štai, Šventasis Raštas aiškiai, lyg ant mui gi DIEVAS tarė: Kadangi tu paklausei savo pačios ir valgei iš medžio, iš kurio aš tau buvau įsakęs nevalgyti, že-

mė bus prakeikta dėl tavo pasielgimo: tarp vargų tu iš jos maitinsies per visas savo gyvenimo dienas. Ji tau želdins erkėčius ir usnis, ir tu valgysi lauko žolę” (Prad. III, 17-18).

Gimtoji nuodėmė! štai, priežastis, kurios dėlei žmonės turi vargti ant žemės! Joje visi gimsta; taigi visi ir turi kentėti ir vargti. Čia ne vienam gali dilgterėti galvon klausymas: jei šitaip yra, tai ko dėlei kentėjo didžiausius skausmus Švenčiausioji Marija? Ji buvo pradėta be nuodėmės; taigi Jai reikėtų čia ant žemės būti taip laimingai, kaip kad Ieva rojuje

prieš nupuolant! Į šitą galime šiaip paaiškinti: be abejo taip ir būtų buvę, jei Ji būtų paprastas DIEVO sutvėrimas. Tačiau, DIEVO Apveizda Jai buvo lėmusi būti "malonės pilnoji," tobuliausias sutvėrimas, visų dorybių pavyzdys. Gi prie tobulybės galima priėti tikrai per kantrybę, per atsižadėjimą savęs, per skausmus — "per skausmus į garbę!"

Švč. Marija — mūsų antroji Ieva. Kaip kad pirmoji Ieva atnešė žmonijai pražūtį, taip ši antroji Ieva atnešė mums išganyimą, bendradarbiaudama su JĖZUMI mūsų atpirkime tiek, kiek sutvėrimas išsigali šitą nuveikti; ir kadangi Išganytojas panorėjo mus atpirkti per skausmus, tai ir Jai buvo lemta išgirti karečiausių skausmų taure.

Pagaliau, kadangi Švenčiausiajai Marijai buvo skirta tapti mūsų Motina, tai Jai būtinai reikėjo pažinti skausmus, kad Ji galėtų tinkamai atjausti ir prijausti vargstančiai žmonijai.

Tat mes regime, kaip Ji pergyveno tokius skausmus, kad net ir Jeremijas nerado žodžių juos kaip reikiant įvertinti, sakydamas (Verks, II, 13). "Į ką aš galiu tave prilyginti? Su kuomi aš galiu tave sulyginti o Jeruzalės duktė? Su kuomi aš galiu tave palyginti, kad galėčiau paguosti tave, o Sijono duktė? kadangi tavo suspaudimas yra didelis, kaip jūra."

Bažnyčia mini septynius Josios skausmus. Tačiau, galima sakyti, jog Josios visas žemiškasis gyvenimas nuo Apreiškimo iki mirties buvo tai viena ištisa grandinė!

Ji pradėjo kentėti jau prieš Išganytojo užgimimą, kada, ciesaui įsakius, Jai reikėjo trejetą dienų keliauti užsirašytų Bėliejuje, gimdymo dienai besiantinant. Bėliejuje veltui nakvynės ieškoti. Gilioj naktį net laukuose ir jei ne paruoštas piemenėlių tvartelis gimdyti pasaulio Išganytoją.

Gimsta Išganytojas. Josios džiaugs-

mas sumaišytas su didžiausiu skausmu, kadangi Ji žino, jog šitam numylėtam Kūdikiui reikės pakelti baisiausias kančias ir mirtį ant kryžiaus!

Jai tiesiog sako Simeonas senelis: "Ir tavo širdį pervers kalavijas!" Tai Josios didžiųjų skausmų pirmasis.

Ji nespėja pasidžiaugti Kūdikiu, kaip nuožmus Erodas tyko Jojo gyvybės ir Jai reikia bėgti Aigyptan! Tai antrasis didysis skausmas.

Jai pirmą kartą nuvedus Jėzų bažnyčion, Jis prapuola! Tris dienas Ji ieško Vaikelio, manydama su širdgela, jog Ji, rasit, kuomi nusidėjo Jam! Tai trečiasis skausmas.

Ramiai gyvendama Nazareto namely, Ji visvien negali nusikratyti mintimi, jog netolimoje ateityje, Josios meiliausias Sūnus mirs baisiausiaja mirtimi!

JĖZUI pradėjus viešąjį gyvenimą, Ji, kad ir nevaikščiodama kartu su Juomi, iš kitų sužinodavo, kokia neapykanta Jezui žerėdavo pariziejų ir žydų mokslinčių širdyje, kaip jie kurstydavo minią prieš Jį, kokių įniršimu jie ieškodavo progos Jį ir nugalabinti!

Štai, prisiartino baisiausioji valanda Švenč. Marijai! Josios meiliausias Sūnus suimtas Alyvų daržely, mušamas, daužomas, vedamas prie Anos, Kaifo, Piloto ir Erodo, nuplaktas, apvainikuotas erškėčių vainiku, išniekintas, nuteistas mirti ant kryžiaus! Visa šita Marija sužino iš pamaldžių moteriškių ir iš šv. Jono. Kas gi tinkamai aprašys, kas atvaizduos aną skausmą, kursai pervėrė Josios širdį!

Ji bėga ant Kalvarijos kelio ir Josios širdį perveria ketvirtasis didysis kalavijas! Žiūri šiuodu kits kitam į akis! Ką Juodu pasakė jomis vienas kitam, kokią meilę ir užuojautą jose atsispindėjo, koki skausmai Juodvieju širdis palytėjo, tai ne žmonių liežuviui išpasakoti!

Nuo šios valandos Švenčiausioji Moti-

na nesiskiria nuo savo meiliausiojo Sūnaus. Ji mato Jį po kryžiumi, regi Jį nuogintą ir prikalta prie kryžiaus; girdi Jojo paskutinius septynius žodžius ir mato Jį mirštant!

Ir kągi veikia sopulingiausioji Motina? Ar aimanuoja, ar mėtosi, ar šaukia nežmonišku balsu, kaip kad paprastai daro ir dažniausiai teatrališkai paprastos motinos? Ne! Šv. Jonas trumpai pažymi šią atsitikimą: "Stovėjo!" ir tuo trumpu žodžiu jis lyg norėjo pažymėti, jog nėra žodžių apsaityti Jos skausmo gilumos, jog tikras širdies skausmas nesiblaško, nešūkauja, bet tyliai gniaužia žmogaus širdį. Kaip kad Nemuno vandenys, tarytum, tykiausiai sau burlena, tačiau, giliai graužia pakrantes, verčia didžiausius akmenis, neša žemės sluogsnius, kol nesusilieja su jūromis, taip ir Sopulingosios Motinos skausmas raižyti raižė Josios meilingiausiąją širdį, kol nesusiliejo su JĖZAUS skausmais! Ji kartu su JĖZUMI, kentėjo baisias kančias; tačiau, žinodama DIEVO valią, laisvai pasidavė jai, aukodama savo kančias už žmones, kuriuos Josios meiliausis Sūnus numylėjo begaline meile! Tai penktasis Josios didžiulis skausmas.

Šeštasis ir septintasis kalavijas vėrė Josios širdį, kuomet Ji priglaudė prie savo krūtinės nuo kryžiaus nuimtajį jau šaltą Sūnaus kūną, kurį Ji laidojo karste!

Šv. Anselmas sako: "Marijos kančios ir skausmai buvo taip dideli, kad, jei ne ypatinga DIEVO malonė, tai Josios širdis iš gailėsčio būtų po kryžiumi sprogsi.

Šv. Bernardas tvirtina, jog Josios kentėjimai buvę daug didesni, kaip kad visų kankinių krūvon suėmus visas jų kančias; šio dėlei Marija vadinama "Kankinių Karaliene!"

Kas gali būti graudingesnio, kaip Sopulingoji Motina po kryžiumi su mirusiojo Sūnaus kūnu savo prieglobstyje, arba pagaliau Jį laidojanti karste?!

Šitoksai Sopulingosios Marijos vaiz-

das tikinčiam katalikui neša didelės pagodos varguose ir nelaimėse; mokina, kaip reikia kentėti! Žiūrint į Ją, žmogus ima suprasti Apveizdos skirtus jam skausmus, nuolankiai pasiduoda plakančiai jį DIEVO rankai, net ją laimina, ne vien tik indamas malones bet ir plakimus! Jis dasiproti, kad DIEVAS plaka žmogų tikslu padaryti jį laimingu, kad žemė tai ne tikroji mūsų tėvynė, kad čia mes esame tik keleiviais, kad vienintėlė mums priemonė atsilyginti DIEVUI už prasižengimus, tai skausmai ir kryželiai!

Laimingas žmogus, kursai vargams spaudžiant, stoja dvasioje prie kryžiaus kartu su Sopulingąja Motina Marija! Jisai su geruoju piktadariu tikrai išsigelbės! ir bus rojuje!

ATIDARYK ŠIRDIES DURIS

Jau beveik du tūkstančiai metų, kada Kristus atėjęs į Betliejų beldėsi į duris ir meldė Jį priimti. Nedėkingi žmonės Jį atstūmė, tik gyvulėlių tarpe Jisai atrado vietos. Panašiai šiandieną Jėzus savo malone beldžiasi į žmonių širdžių duris, bet nedėkingi žmonės užimti šio pasaulio rūpesčiais, nebegirdi Jo malonės šauksmo, nebeklauso šventų pamokinių ir Geriausią Jėzų nuo savo širdies atstumia, niekur neberanda sau džiaugsmo ir ramybės. Žmonija prislėgta dejuoja, vargsta ir tik jos grįžimas prie Jėzaus gali ją išgelbėti. Jėzaus pasiaukojimas Tėvo Dangiškojo teisingas bausmes atitolina, kad dar galėtume atgailą padaryti ir savo širdžių duris Jam atverti, kad Jisai mumyse gyventų, o mes Jame.

Menka dulkelė.

V. Jēzus Pas Poncijū Pilotā

Viešpats Jēzus mokino Bažnyčioje ir sinagogose, taip pat ir kitose viešose vietose. Pariziejai, bijodami žmonių, kurie Jį mylėjo, nedrįso viešai Jo suimti. Tat, jie užmokėjo trisdešimtį sidabrinių Judai Iskarijotui, ir jis vedė juos nakčia pas Jį, kad suimtu. Apsiginklavę su kalvijais ir vezdais pariziejų tarnai sugavo Jėzų, surišo Jį ir pristatė Romos prokuratoriui Poncijui Pilotui.

Tos rankos, kurios gydė ligonius, buvo surištos ir suvaržytos. Argi Jis stebuklų darytojas nebegalėjo save paliuosuoti? Jie visi prisibijojo, kad taip neatsitiktų. Tačiau jie vis gi drįso Jam šukauti, kad nužengtų nuo kryžiaus ir save išgelbėtų.

Nūngi, Jis stovėjo prieš Poncijū Pilotą. Ir tautos vadai, pariziejai, tikėjosi, kad galės viską padaryti taip, kaip jie mastė. Jie gerai pažinojo Pilotą. Pilotas pradžioje turėjo savąją nuomonę: jis daug žinojo apie V. Jėzų, nes turėjo žvalgu,

kurie jam pranešdavo smulkiausias įvykių žinias.

Baisūs buvo užmetimai, kuriais pariziejai Kristų perstatė Pilotui. Dirstelėjęs į surištą Jėzų, Pilotas iš karto pamatė, kad Jis jau atvestas mirties bausmei, betgi V. Jėzaus veidas ir akys ir visa išvaizda buvo visai kitokia, negu tų, kurie yra verti mirties. Pripratęs valdyti žmones, Pilotas tuojau pažino pariziejų kerštą.

V. Jėzų Pilotas palikęs stovėti viduje, išėjo ir kreipėsi į lauke stovinčius pariziejus, klausdamas: "Kokį skundą atnešate prieš šitą žmogų?" Jie atsakė: "Jei šitas nebūtų piktadarys, mes nebūtumėm Jo tau įdavę." Pilotas jiems tarė: "Imkite Jį ir jūs patys teiskite Jį, žiūrėdami savo įstatymo." Jie atsakė: "Mums nevalia nieko nužudyti." Tuomet Pilotas vėl įėjo į teismo vietą, pasišaukė Jėzų ir Jį paklausė: "Ar tu esi žydų karalius?" Jėzus atsakė: "Ar pats iš savęs tai klausi, ar kiti tau pasakė apie mane?" Pilotas atsakė: "Bene aš žydas. Tavo tauta ir vyriausieji kunigai man tave išdavė: ką esi padaręs?" Jėzus atsakė: "Mano karalystė ne iš šio pasaulio, jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai juk kovotų, kad nebūčiau išduotas žydam; dabar gi mano karalystė ne iš čia." Tuomet Pilotas jam tarė: "Tai tu esi karalius?" Jėzus atsakė: "Tu sakai, aš esu karalius. Aš tam gimiau ir tam atėjau į pasaulį, kad liudyčiau tiesai. Kiekvienas, kurs iš tiesos yra, klauso mano balso." Pilotas Jį paklausė: "Kas yra tiesa?" (Jon. XVIII, 38).

Pilotas, nelaukęs atsakymo, vėl išėjo pas žydus ir jiems tarė: "Aš nerandu jame jokios kaltės" (Jon. XVIII, 38). Tačiau, pariziejai ir jų sukurstyta minia ties Pilotu namais dar smarkiau tvirtino, sakydami: "Jis savo mokslu sukelia tautą visoje Judėjoje, pradendant nuo Galiliejos

lei Jo kentėjau" (Mat. XXVII, 19). Taigi, Pilotas tarė jiems visiems: "Jūs atvedėte man šitą žmogų, būk Jis kelias maištą tautoje, ir štai aš klausinėdamas jūsų akivaizdoje, nerandu tame žmoguje nei vienos tų kaltybių, dėl kurių Jį skundžiate. Taip pat ir Erodas, nes buvau nusiuntęs jus pas jį; ir štai nieko nepadaryta, kas rodytų Jį verta mirties" (Luk. XXIII, 14-15).

Tais žodžiais Pilotas neįtikino apakusių pariziejų, kuriuos per trejus metus neįveikė nei V. Jėzaus meilingumas, nei Jo iškalba, nei stebūnai. Tada Pilotas griebėsi gudrybės. Buvo įprotys Velykų šventėmis visai paleisti iš kalėjimo vieną stambų nusikaltėlį. Tas įprotys vykdyti arba ne, priklausė nuo liuosos Piloto valios. Taigi, Pilotas užklausė minios, kurio ji nori: Jėzaus ar Barabo, nes Pilotas žinojo, kad Barabas buvo ir piktadarys ir žydų nemėgiamas, o Jėzų pirm keletos dienų minios buvo įlydėjusios lyg karalių į sostinę. Tačiau, kunigų vyresnieji ir liaudies viršininkai įkalbėjo žmonėms reikalauti Barabo, Jėzų gi pražudyti (Mat. XXVII, 20). Pilotui paklausus, kurį paliuosuoti, minia suriko reikalaudama Barabo. Pilotas pirm paleisiant, paklausė: "Ką gi aš turiu daryti su Jėzum, kurs vadinasi Kristumi?" Visi sušuko: "Prikaldink prie kryžiaus." Valdovas jiems tarė: "Bet ką gi pikta jis yra padaręs?" Jie gi labiau šaukė: "Prikaldink prie kryžiaus" (Mat. XXVII, 22-23).

Pilotas dar kartą bandė teisinti Jėzų, bet sąžinės ir gėdos netekusi minia jau kelis kartus buvo privertusi Pilotą nusiileisti jai. Taigi, išėlusi minia šaukė: "Jei šitą paleisi, tu nesi ciesoriaus prietelis, nes kiekvienas, kuris daro iš savęs karalių, priešinasi ciesoriui" (Jon. XIX, XI, 2). Tuomet Pilotas sakė jiems trečią kartą: "Ir ką gi pikta jis yra padaręs? Aš nerandu jame jokios kaltybės vertos mirties, taigi nuplakdinsiu jį ir paleisiu" (Luk. XXIII, 22). "Tuomet Pilotas liepė

imti Jėzų ir nuplaksti" (Jon. XIX, 1).

Pilotas tikėjosi, kad žydų širdyse dar liko šiek tiek žmoniškumo ir, kad užteks tos baisios plakimo kankynės, betgi jis apsiriko, nes minia šaukė: "Ant kryžiaus! ant kryžiaus Jį! (Jon. XIX, 6). Piloto sąžinė nebuvo tokia stipri, kad būtų ryžusi ginti teisingąjį ir Pilotas sutikdamas žudyti nekaltąjį dar bandė reikšti panieką tiems, kurių bijojo, ir užtat, rodydamas į V. Jėzų garsiai tarė: "Štai jūsų karalius" (Jon. XIX, 14). Minia suprato panieką, bet nesuprato, kad Piloto lūpomis Dievas jai siuntė paskutinį persergėjimą. O apakėlių minia šaukė: "Šalin Jį, šalin! Kalk prie kryžiaus Jį." Pilotas jiems tarė: "Ar aš turiu prikalti prie kryžiaus jūsų karalių?" Vyriausieji kunigai atsakė: "Mes neturime kito karaliaus, tiktai ciesorių" (Jon. XIX, 15). "Tuomet Pilotas ryžosi padaryti, kaip jie reikalavo. Jis paleido jiems įmestąjį į kalėjimą už žmogžudystę ir maištą Barabą, kurio jie reikalavo. Jėzų gi padavė jų valiai" (Luk. XXIII, 25).

Nusileisdamas žmogžudiškam minios norui, Pilotas "ėmęs vandens nusiplovė rankas tautos akivaizdoje ir tarė: "Aš nesu kaltas už šio teisingojo kraują; jūs žinokitės!" Ir visa tauta atsakydama tarė: "Jo kraujas ant mūsų ir mūsų vaikų" (Mat. XXVII, 25). Tais žodžiais nelaimingoji apakėlių tauta prakeikė save tokiu baisiu prakeiksmu, kokio nebuvo buvę, nei nebus daugiau.

Kai žvelgiame į Pilotą, mes matome vyliugi-politiką, kurs, kad apsaugoti aukštą savo tarnybą Romos imperijoje, pataikė pariziejams ir jiems išdavė Jėzų Kristų nukryžiuoti. Ir šiandien politikų dauguma kryžiuoja teisingumo principą, kad palaičius savo įtekmę ir galybę.

Kai žvelgiame į minias pirm keletos dienų, rodos, savo gyvybę guldančias už Išganytoją, o dabar jau persiėmusias pagieža ir apmaudu, pariziejų sumulkintas

iki čionai." Pilotas, išgirdęs apie Galilieją, paklausė: "Ar tas žmogus galiliejietis?" Patyręs, kad Jis iš po Erodo valdžios, Pilotas nusiuntė Jį pas Erodą, kurs pats tomis dienomis taip pat buvo Jeruzalėje (Luk. XXIII, 5-7).

Dėl to gi Pilotas siunčia surištąjį Viešpatį Jėzų pas Erodą, kurs buvo atvykęs Jeruzalyn į šventes. Bet gi Erodas, Jame nesuradęs jokios kaltės, Jį siunčia atgal pas Pilotą, kurs norėjo išsisukti nuo nekaltąjo žmogaus teismo. O pariziejai vėl skundė Viešpatį Jėzų ir dar labiau Jį kaltino. Tarp kitko jie sakė: "Mes turime įstatymą ir žiūrint įstatymo Jis turi mirti, nes padarė iš savęs Dievo Sūnų." Išgirdęs tuos žodžius Pilotas dar labiau susidrumstė (Jon. XIX, 7-8), nes jo žmo-

na sėdint jam teismo krėsėje atsiuntė pas jį ir sakydino: "Nieko nedaryk šitam teisingam, nes aš šiandien sapne daug dėr ir reikalaujančias savo Mokytojaus kryžiaus mirties, tai suprantame tautas šiandieną jau užsimiršusias, kiek jos yra skolingos krikščionijai ir katalikų tikybai už civilizaciją ir kultūrą ir drįstančias kovoti Bažnyčią, griauti tikėjimą, terioti kunigus, išstremti vienuolius ir t.t.

Niekšai niekadėjai sakosi, kad turį savo pusėje ir teisę ir įstatymą. Dėja! ir Pilotas turėjo tiesą ir žydai turėjo savo įstatymą. Na, jie ir vedė Nekaltąjį Avinėlių žadyti, smerkdami Viešpatį Jėzų karčia kryžiaus mirtimi.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis.

Angelus Silesius*)

SIELOS LINKSMYBĖ

Jėzau, amžių saule,
Angelų pasauli!
Kaip mes džiaugsmo kupini,
Kai Tu širdin ateini!

* * *

Tu aklus apšviesti,
Šviesą pas mus kvieti,
Rintį sąžinei neši,
Švieč' paguoda mums graži.

* * *

O sužeistai sielai
Skausme daros miela;
Tu kaip upė girdai ją,
Daros ji šventa, nauja.

* * *

Mūs mintis ir jėga
Į tave subėga;
Sąnariai džiuogauja mūs,
Nes tu teiki jiems džiaugsmų.

Meilėj mus bučiuoji
Tu bučiuoju, saldžiuoju,
Tavo kvapas toks smagus,
Tartum Dievas ir dangus.

* * *

O, suteiki laimę,
Nes čia ima baimė!
Siela laukia tik Tavęs,
Kai ramybėn ją nuves!

* * *

Nors gėrybės Tavo
Džiaugsmo man yr' davę,
Jėzau, nė viena iš jų
Nėra man brangi, kaip Tu!

Vertė A. Tyruolis.

*) Šio eilėraščio autorius gyveno XVII amžiuje. Iš pradžių buvo protestantas, tik vėliau priėmė Katalikų tikėjimą ir parašė daug giesmių. Jo giesmės apie Jėzaus meilę tikrai yra ugningos.

“Jie atvedė asilę ir asilaitę, uždėjo ant jų dviejų savo rūbų ir užsodino Jį ant viršaus. Labai didelė minia tiesė savo drabužius ant kelio, kiti gi kurto medžių šakas ir klojo ant kelio. Eįjusios priešakyje ir paskui sekusios minios šaukė sakydamos: Osanna Dovidui Sūnui! Pagirtas teesie, kurs ateina Viešpaties Vardan.” (Mat. 21, 1—9).

Katalikų Pasaulyje

ENNIS, Texas. Čia sumanyta išspręsti slaptu balsavimu, kuris yra "Verčiausias Piliėtis" tame mieste. Pastatyta buvo 15 piliečių, už kuriuos reikėjo paduoti balsus.

"Verčiausias Piliėtis" pasirodė esąs kunigas Patrikas J. Murphy. Jis laimėjo daugiau balsų negu kiti visi kartu.

WASHINGTON, D. C. — Čia yra Amerikos Katalikų Universitetas. Jis remiamas ir palaikomas visų Am. katalikų aukomis.

Dedama pastangų, kad tas Universitetas ir mokslu ir įrengimu stovėtų jei ne aukščiau, tai bent ant lygios papėdės su kitais geriausiai Amerikos universitetais.

Aukos tam tikslui nekuriuose vyskupijose paūgėjo ne šimtais, bet tūkstančiais dolerių.

KURČIŲ—NEBYLIŲ APAŠTALAS

Yra leidžiamas katalikų laikraštis, skirtas kurtiems-nebyliams. Jo redaktorius yra taip pat kurčias-nebylys. Jo pavardė James F. Donnelly. Jis dabar yra 71 metų amžiaus. Dar stiprus žmogus. Jis gyvena 9111 — 116th Str., Richmond Hill, N. Y.

Jis visuomet buvo ir yra drąsus gėnėjas Tikėjimo ir veiklus Katalikų Akcijos narys.

F. Donnelly žymesnę savo gyvenimo dalį pašventė palaikyti ir platinti tikėjimui tarp kurčiųjų. Jo darbas neapsiribojo New Yorku, bet pasiekė ir tolimiausias Amerikos vietas.

Jis yra veiklus narys Katalikų Kurčių-Nebylių Konferencijos, kuri yra Tautinės Katalikų Auklėjimo Draugijos sekcija. Čia jo darbas pasirodė tiesiog neįkainojamos vertės kunigams, dirbantiems tarp kurčių nebylių.

Valstybės mokyklose kurtiems nebyliams veikė daugiausia protestantai. Jie

katalikus nebylius perdirbdavo į protestantus. Donnell'ui besidarbuojant tą pragaištinga katalikams propaganda turėjo sustoti. Jei 1920 m. kolegija kurtiesiems teko pavesta tvarkyti ir vesti Krikščioniškiems Broliams, tai įvyko daugiausia F. Donnellio dėka.

Svarbiausias F. Donnelio įrankis buvo ir yra "Katalikiškasis Kurčias—Nebylys." Jo redaktorium ir administratorium, arba, kitaip sakant, visa laikraščio siela ir gyvybė buvo Donnelly nuo 1900 m., kada tas laikraštis pirmą kartą pasirodė.

Tą laikraštį jis sutvarkė taip, kad jis įdomus ne vien kurtiesiems nebyliams, bet ir kunigams, itin, dirbantiems kurčiųjų nau-dai.

Laikraštyje šale įdomių žinių kurtiesiems—nebyliams, dažniausia apologetinio turinio, pilna visokiausių priedų, kurie aprūpina kurčius—nebylius tose vietose, kuriose kunigai negali dažnai aprūpinti.

Savo editorijaluose Donnelly puikiai dėsto ir drąsiai apgina katalikiškojo tikėjimo ir gyvenimo dėsnius.

Daugelio diecezijų vyskupai, įvertindami to laikraščio didelę naudą, vyskupijos lešomis užrašė jį visiems jų vyskupijų ribose gyvenantiems kurtiesiems — nebyliams.

Kurtiesiems neįsigalintiems užsiprenumeruoti to laikraščio, p. Donnelly siunčia jį dovanai.

MOTINŲ LIGONINĖ

Chicagoje, Jo Em. Jurgio Kardinolo Mundelein pastangomis, tapo įsteigta "Lewis Maternity Memorial Hospital," tai yra, "Gimdančiųjų Motinų Ligoninė." Ši brangintina įstaiga yra Pranciškaus J. Lewis'o gausios aukos dėka.

Pernai sausio 11 d. Kardinolas Mundelein pašventė tą įstaigą. Šįmet 11 d.

sausio įrašyta *tūkstantis šeši šimtai ir keturiasdešimtys* (1640) gimęs toje ligoninėje kūdikis.

Dabartinis ligoninės namas pastatytas 1893 m. kaip pirmos klasės hotelis. Chicago's Arkivyskupija gavo jį dovanų. Kardinolo rūpesčiu viduje jis tapo perdirtas ir geriausia pritaikintas dabartinės ligoninės reikalams.

Ligoninės reikalų vedimas pavestas "Gailestingosioms Dievo Apveizdos Sėserims." Ligoninė tarnauja tik katalikėms motinoms. Mokestis nustatytas yra \$50.00. Kurios motinos gali mokėti daugiau, tą tenai nepriima. Taip pat kol kas nepriima ir tų, kurios visiškai negali užsimokėti.

Ligoninė parūpina daktarus, turinčius specialistų "laisnius." Ten dirbančios slaugės turi būti registruotos ir baigusios pilną tam tikslui mokslą.

Dabar arkivyskupija rūpinasi įsteigti "fondą", kurio lėšomis būtų aprūpinamos motinos, kurios neįsigali užsimokėti 50.00.

Galimas daiktas, kad vėl atsiras geradarių, kurie tą svarbią spragą pagelbės užtaisyti. Neįsigalinčioms užsimokėti nei 50 dol. reikalingesnė yra pagalba iš šalies negu galinčioms.

KATALIKIŠKOS SUKAKTUVĖS 1932 M.

1932 m. yra svarbūs katalikams metai, nes bus minimos kelios reikšmingos katalikiškos sukaktuvės.

1832 m. gimė Herbert Alfred Vaughan, Westminsterio Arkivyskupas. 1873 buvo pakeltas į kardinolus ir mirė 1903 m. Jam pastatė Londone Westminsterio katedrą.

Šiais metais sueina trys šimtai metų nuo gimimo didelio bažnytinio oratoriaus Aloyzo Bourdalone. Jei Bossuet buvo gražių žodžių oratorius, Bourdalone turėjo didelę įtikinančią galią. Nuvykęs į Linguadoca sugrąžinti atskalūnus į Bažnyčios prieglobstį, sutraukdavo didžiausias minias tiek katalikų, tiek protestantų klausytis jo kalbų. Pats Voltaire sakydavo a-

pie jį "jis buvo pirmas, kuris leido prabilti protui." Paskutinius gyvenimo metus praleido rūpindamasis ligoninėmis, kalėjimais ir mirė 1704 m.

1632 m. mirė Jurgis Calvert, gimęs 1580 m. ir atsivertęs į katalikybę 1625 m. Nežiūrint savo atsivertimo, jis turėjo palankumą karaliaus, kuris jį paskyrė Irlandijos peru su titulu lordo Baltimore.

Nepaprastai svarbus įvykis 1632 m. sudomino pasaulį, tai išspausdinimas Galilejaus knygos: "Pasikalbėjimas apie dvi pasaulio sistemas."

1632 m. Urbonas VIII patvirtino konstituciją Misijų Kunigų Ordino, kurį įsteigė šv. Vincentas Paulietis.

Pirmojo tūkstančio šimtmečiuose: 732 m. Karolis Martello išgelbėjo krikščionybę savo nugalėjimu suracėnų.

Baigdamai pažymėsime kad 168 m. prieš Kristų (68 m. prieš Kristų atitinka 32 po Kristaus) Antiokas Epifanijus pradėjo žydų persekiojimą ir, daugelio kritikų nuomone tais pačiais metais buvo parašyta Danieliaus knyga.

Katalikiškoji visuomenė į šias sukaktuves turėtų atkreipti rimto dėmesio.

TARPTAUTINIS EUCHARISTINIS KONGRESAS DUBLINE

DUBLINAS. — Tarptautinio Eucharistinio kongreso rengimo komitetas skelbia, kad šiame kongrese dalyvaus mažiausia 100,000 svetimų kraštų maldininkų.

Septintą kongreso dieną Popiežiaus atstovas kardinolas celebruos šv. Mišias Phoenix'o parke. Manoma, kad į šias pamaldas susirinks apie vienas milijonas žmonių ir toks pat skaičius dalyvaus procesijoje iš parko į miestą, kur bus suteiktas palaiminimas.

Komitetas pareiškia, kad kongrese bus 15 kardinolų, daugiau kaip 200 arkivyskupų ir vyskupų ir keletas tūkstančių kunigų.

Eucharistinis kongresas įvyks birželio mėnesį.

Mūsų Darbai

IAMŽYKITE SAVO VARDĄ

Žmogus iš akių, tai ir iš atminties, sako priežodis. Kasdieninis patyrimas sako, jog taip dažnai įvyksta. Kol žmogus gyvena, atrodo, būk visi gailėsis ir atmins tave mirus, bet vos amženybės aušra prašvito, pasilikusieji rūpinasi savais reikalais, mirusius retai kada prisimena, nebent skausmo valandomis. Visi gi žmonės norėtų padaryt pasaulyje bent šiokią tokią žymę, palikt bent kokį gerą savo darbą, kuris gyviesiems nuolatos primintų jų pasišventimą, jų aukas, jų gerą širdį. Prie to bendrojo žmogaus širdies troškimo tikintieji prideda savo nuoširdų norą, kad kas nors atmintų juos po mirčiai savo maldose. Tas teisingas troškimas įamžyti savo vardą kokių nors žymesnių darbu, suprantama, negali apsieiti be didesnių aukų iš mūsų pusės. Bet ir teikiamosios turto ir darbo aukos nevisada pilnai atsiekia visas šiuos širdies pageidavimus. Reikia gerai parinkti vietą ir būdą kaip įamžyti savo gerą vardą.

Mokyti žmonės tai daro knygas berašydami, mokyklas beveddami, organizacijas, net vienuolynus kurdami. Turtingieji, negalėdami nei knygų rašyt, nei kitų mokslinių ar kultūrinių darbu nuveikt patys, savo pinigų paveda mokslo, kultūros ar labdarybės tikslais, kiti patys sau statosi garsius paminklus, nors naujaučia, kad pagarbos ir atminties dalykas liečia gyvuosius, o ne numirusius.

Lietuvių tarpe yra daug pasiturinčių žmonių, kurie nuoširdžiai norėtų įamžyti savo vardą kartų kartoms, kad juos nuolat kas nors atmintų prie Viešpaties altoriaus; bet dažnai nežino kur kreiptis ir kaip įvykint tą savo troškimą.

Čia nurodome vieną tų būdų, kurie sėkmingai palaikys pasiturinčių lietuvių vardą kartų kartoms.

Mūsų dvasinio ir kultūrinio gyvenimo pulsas reiškiasi mūsų mokyklomis. Mokslo — tai būtinoji sąlyga dvasios kultūrai. Tinkamas mokyklas baigę jauni žmonės pasižymi savo kultūringumu. Dėkui Dievui, Amerikos lietuviai katalikai, Marijonų Kolegijos Rėmėjų ir pačios Marijonų Vienuolijos padedami, įsigijo aukštesniojo mokslo židinį Švč. Marijos Kolegiją, Thompson, Conn. Reiškia, kultūrinis lietuvių gyvenimas ir jam tarpti sąlygos pagerėjo. Bet pati mokykla šaukiasi paramos, pagalbos.

Štai susiduria dviejų rūšių reikalai, mūsų noras įamžyti savo gerą vardą ir Švč. Marijos Kolegijos vargai. Tikrai,

gerą darbą padarysime, sumažindami Kolegijos vargus, nes ją slėgia labai didelė skola, nuošimčiai, nauji mokyklai įrengimai, pataisymai ir t.t. Tą paramą galime padaryti taip, kad joje pasiliktų ir mūsų vardas. Visos svetimtaučių Kolegijos turi pas save sudariusios taip vadinamas bursas. Viena bursa Amerikoje — tai penki tūkstančiai dolerių. Tie pinigai duodami Kolegijos vadovybei su ta sąlyga, kad iš bursos nuošimčių (maž daug 250 dol.) būtų mokomas vienas neturtingas bet gabus moksleivis Kolegijoje. Bursa kuriama savo vardu. Pav. kai kun. J. J. Jakaitis dar nebuvo vienuolis, reiškia, beklebonaudamas įkūrė prie Lietuvių Kolegijos savo vardo bursą. Šiais metais sausyje įkūrė bursą Juozas Galevičius.

Tiesa, šis būdas įamžyti savo vardą lietuvių visuomenėje yra tikras, neturtingieji, bet gabūs moksleiviai, baigusieji Kolegiją su bursų pagalba, amžinai atmins savo geradarius, o ir Marijonų Vienuolija kas dien meldžiasi ir melsis už savo įtėsių geradarius, bet kai kam gali pasirodyt per daug brangi priemonė. Žinokite be stambių aukų, nėr didelių darbų. Vieni tiems darbams pašvenčia visą

Chicago, Illinois

S V A I V T

189

savo gyvenimą, kiti savo pinigų dalį. Jei susirastų bent dešimts žmonių, panorėjusių įkurti savo vardo bursas prie Šve. Marijos Kolegijos, Kolegija tuoj pasiūsiuosuoti nuo skolų, lengviau atsikvėptų jos vedėjai. Pagalvokite patys ir pasasakokite šį reikalą kitiems, ypač turtingesniems, bet geriems lietuviams.

Aukas siųskite Marijonų Kolegijos Rėmėjų Vedėjo vardu: Rev. L. Draugelis, 2334 S. Oakley ave., Chicago, Ill.

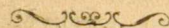
Kolegijos Rėmėjai:

D. Klimas, Chicago, Ill.	3.00
J. Rimkus, Chicago, Ill.	3.00
V. Katauskienė, Chicago, Ill.	3.00
J. Nausėda, Kewanee, Ill.	3.00
V. Katilienė, Phila., Pa.	4.00
J. Anušauskas, Worcester, Mass.	3.00
S. Trakinienė, Brockton, Mass. ..	3.00
M. Baradinskienė, Kenosha, Wis.	3.00
O. Utarienė, Taylorville, Ill.	3.00
S. Minickienė, Phila., Pa.	3.00
M. Rumėkienė, Braddock, Pa. ..	3.00
M. Kvetinski, Kewanee, Ill.	3.00
K. Karskis, Atlin, Canada	2.00
O. Aksomaitis, Detroit, Mich.	3.00
P. Čeginskas, Chicago, Ill.	3.00
M. Kolesinskienė, Chicago, Ill. ..	4.00
A. Martišius, Taunton, Mass. ..	3.00
V. Latvėnienė, Athol, Mass.	3.00
A. Surienė, Kenosha, Wis.	3.00
D. Regaliauskienė, Worcester, Mass.	3.00
V. Žilinskienė, Chicago, Ill.	3.00
M. Juseikienė, Cicero, Ill.	3.00
O. Vyšniauskienė, S. Boston, Mass.	3.00
K. Rakauskienė, S. Boston, Mass.	3.00
M. Garbačiauskienė, Elizabeth, N. J.	1.00
Mrs. Valaitis, Luzerne, Pa.	5.00
O. Ragalienė, Brooklyn, N. Y.	3.00
F. Ambrulevičius, Homestead, Pa.	3.00
A. Jansonienė, Cicero, Ill.	3.00
A. Šukienė, Chicago, Ill.	3.00
E. C., Maywood, Ill.	3.00
F. ir J. Smilingiai, Aurora, Ill. ..	3.00

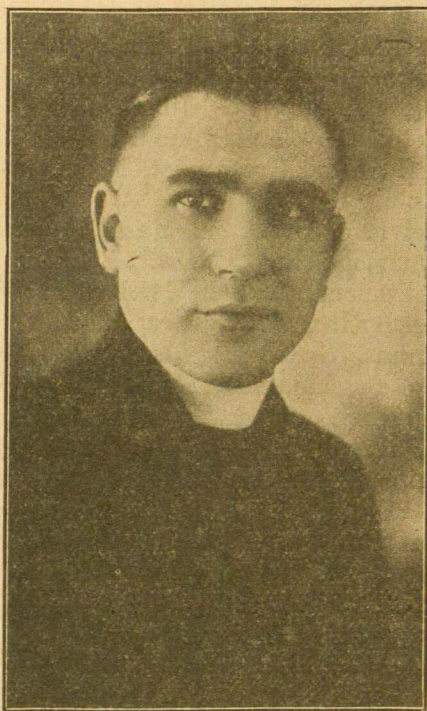
K. Belskis, Orange, Mass.	3.00
T. Grigienė, Rockford, Ill.	3.00
M. Zerolis, Dorechester, Mass. ..	3.00
A. Zmudinas, Waterbury, Conn. ..	3.00
A. Gustienė, Simsbury, Conn.	3.00
M. Kurelaitienė, Worcester, Mass.	3.00
M. Zeglienė, Kewanee, Ill.	3.00
M. Pielik, Cleveland, Ohio	3.00
S. A. Gudaitis, Greenpoint, N. Y.	3.00
A. Kaplan, Greenpoint, N. Y.	1.00
L. Škeivienė, Brockton, Mass. ..	3.00
S. Banunas, Orange, Mass.	3.00
M. Petrėnienė, Detroit, Mich. ..	3.00
J. Dzekevičius, Providence, R. I.	3.00
J. Kurant, Grand Rapids, Mich.	5.00
J. Kemezis, Montello, Mass.	3.00
A. Vengeliėnė, Stock Yds, Sta. ..	3.00
D. Bučkienė, S. Boston, Mass.	3.00
O. Jakimavičienė, S. Boston, Mass.	3.00
S. A. Pilackas, Chicago, Ill.	3.00
M. Šveikauskienė, Chicago, Ill. ..	4.00
O. Vismontienė, Brockton, Mass.	5.00
M. Banket, Shenandoah, Pa.	5.00
K. Ruginaitė, Waterbury, Conn.	3.00
J. Pačkevičius, Pittsburgh, Pa. ..	4.00
V. Balsis, Chicago, Ill.	3.00
J. Biekšienė, Elizabeth, N. J.	5.00
M. Bangonienė, Luzerne, Pa.	3.00
St. Piktuzas, Chicago, Ill.	3.00
J. Plekavičius, Chicago, Ill.	1.00
A. Žolynienė, Archer Heights, Ill.	3.00
M. B. Žolynaitė, Archer Heights, Ill.	3.00
U. Paukštienė, Archer Heights, Ill.	3.00
J. Smalgius, Chicago, Ill.	3.00
J. Teraila, Elmwood, Conn.	3.00
P. Sawlitis, Brockton, Mass.	3.00
A. Kazlauskienė, Brooklyn, N. Y.	3.00

(Tus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Rėmėjų Centras.*

Amerikos Lietuvių Žinios.

Kun. Juozas Jusevičius
SO. OMAHA, NEBR.

Kovo 1 d. 1932 m. Šv. Antano lietuvių parapija sulaukė naujo klebono, kun. Juozapo Jusevičiaus. Jis dvasinius mokslus ėjo Amerikoje, nors pradėjo mokytis Vilniuje, kur buvo gimęs lapkr. 12 d. 1899 m., Kolesnykų parapijoje. Būdamas 9 metų drauge su tėvais atvyko Amerikon į Providence, R. I. Čia besimokant pradinėje mokykloje 1914 m. Saleziečių misijonieriaus dėka pateko į Don Boko Institutą, Ramsey, N. J. 1917 metais įstojo į La Saletto tėvų misijonierių kolegiją, kurią 1922 m., baigęs, pateko į Suplicijonų šv. Marijos dvasinę seminariją, Baltimore, Md. Kunigystės šventinimus gavo iš vietinio arkivyskupo J. E. M. Curley bir-

želio 16, 1927 m. Kadangi buvo priimtas į Grand Rapids, Mich. vyskupiją, tai ten ir buvo pirmiausiai skirtas vietinės lietuvių parapijos vikaru, bet po kelių mėnesių, perėjo į Marijonų vienuolyną, Hinsdale, Ill.

Įsikūrus 1929 metais šv. Kryžiaus lietuvių ligoninei Chicagoje, užėmė ten kapeliono vietą, o iš jos po poros metų pateko į Šv. Jurgio seniausios Chicagoje lietuvių parapijos vikarus. Ir taip besibaigiant penktiems metams kunigavimo yra dabar jau gražios nors nedidelės lietuvių parapijos klebonu. Linkime šioje vietoje Bažnyčios garbei ir lietuvių naujai sėkmingai darbuotis!

Kunigas Juozas Jusevičius yra išleidęs keletą naudingų dvasinių knygelių, kaip antai: Mūsų kelias, Mūsų vaikų laimė, Dievo ir artimo meilė, Šv. Mišių auka ir Pagaudos žodis ligoje.

CHICAGO, ILL.

Sėkmingas "Draugo" kontestas, spartus plitimas katalikiškos spaudos po visas lietuvių kolonijas mūsų priešų spaudos agentus iš galvos išvarė, jie kai kur jau griebėsi neleistinių priemonių: pamatę pašto dėžutę arba už durų užkištą "Draugą" arba "Laivą", ištraukia, o jo vieton savąjį užkiša, arba vidun savąjį įvynioja ir vėl įkiša į pašto dėžutę. Skaitytojai prašomi tokius išdykėlius padaboti ir sugavus Administracijai pranešti. ŠV. KAZIMIERAS — VYČIŲ ŠVENTĖ

CHICAGO, ILL. — Kovo 6 d. virš 400 jaunimo abiejų lyčių — L. Vyčių Chicagos apskrities — užplūdo West Side, kad dalyvavus bendroje komunikacijoje, pagerbiant savo globėją — Šv. Kazimierą.

8 valandą ryto jaunimas dideliais būriais pradėjo rinktis į Aušros Vartų parap. mokyklos kambarius. Kiekvienai kuo-

pai buvo pavesta atskiras kambarys. Puse devynių visi mokyklos kambariai ir platus koridorius buvo užsikimšę jaunimu. Visų veiduose galėjai matyti nepaprastą džiaugsmą. Ši tradicija, nepaisant jokių trukdymų kasmet darosi sėkmingesnė.

9 val. erdvi Aušros Vartų bažnyčia tuojau prisipildė. Mišias laikė kleb. kun. J. Mačiulionis. Gražų pamokslą pasakė svečias, kun. A. Valančius iš Nekalto Prasad. P. Š. parapijos. Kadangi dėl mišijų Šv. Jurgio parap. varg. komp. Pocius negalėjo vadovauti L. V. "Dainos" chorui, tat mišias giedojo Aušros Vartų parapijos choras, vedamas varg. J. Brazaičio. Vietinį chorą papildė savo balsais kai kurie Šv. Mykolo ir Nek. Prasad. parapijų vyčiai ir dėlto giedojimas buvo toks gražus, kad kiekvieną žavėte žavėjo. Per offertorium nepaprastai gražiai Rosewog'o "Ave Maria" išpildė northsidietė solistė p-lė Nausėdaitė.

Po mišių visas jaunimas gražia tvarka suėjo į parapijos salę, kurioje visų laukė šilti pusryčiai. Pusryčiuose dalyvavo ir gerb. klebonas kun. J. Mačiulionis ir svečias kun. A. Valančius. Vikrios, kaip voverės, westsidietės mergaitės susėdusius apie stalus tuojau apdalino skania kava ir namie keptais krustukais. Ant garbės stalo buvo padėtas ir didelis apvalus papuoštas keikšas. Čia sėdėjo dvasios vadai, L. Vyčių Centro valdybos, Chicagos apskrities valdybos nariai ir kuopų pirmininkai.

Po pusryčių trumpai, bet karštai pralkabėjo apskr. dvasios vadas, kun. J. Mačiulionis, p. A. Lapinskas, Centro pirm. ir Ig. Sakalas, apskrities pirm. Tuo ir baigės šventė. Pakilusia dvasia, kupini didelio džiaugsmo visi apleidę salę ir išskirstė į savo parapijas.

Šioje dvasinėje puotoj gražiai pasirodė Dievo Apveizdos, Aušros Vartų, Nekalto Prasadėjimo, Šv. Mykolo ir Šv. Antano parapijų kuopos.

Mažiau buvo iš Šv. Jurgio parapijos, nes ten tą pačią dieną baigės rekolekcijos jaunimui. Iš Šv. Kryžiaus parap. (13 kp.) buvo vos keli nariai, o iš Gimimo P. Š., Visų Šventųjų, Šv. Petro ir Povilo, iš Šv. Pranciškaus (Ind. Harbor) parapijų dėliai tolumo niekas neatvyko.

Gražiausio betgi įspūdžio darė Šv. Mykolo parap. 5 kp. Tarp skaitlingo būrio jaunų veidų, matėsi ir kuopos steigėjų veteranų — žilagalvių narių. Kuopa jais begalo didžiuojasi. Ir iš tikrųjų. Tai bent vyčiai!

Už gražų šventės pavykimą, gražią visame tvarką didelės padėkos užsitarnavo Aušros Vartų parap. 24 kp. valdyba.

Valio, mūsų jaunimui Vyčiams!

BLAIVININKŲ SEIMUI PRAĖJUS

Praėjusį sekmadienį Chicagos apskrities blaivininkai turėjo jėgų išbandymo kvotimus. Seime dalyvavo daugiau kaip 50 asmenų, jaučiančių šioje dirvoje viešo veikimo reikalą. Ir jeigu tik rastųsi energingų vadų, tai blaivybės organizacija nebeatsiliktų nuo visuomeninio mūsų veikimo kitose įvairiose srityse, kaip antai labdarybėje, švietime ir net ekonomijoje. Jeigu žmogus savo gyvenime nors vieną dorybę aukštesniame laipsnyje pasiekia, tai jis taip pat su ta dorybe jau turi turėti ir kitų dorų žmogaus ypatybių bent žemiausiame jų laipsnyje. Tad šiuo atžvilgiu blaivumą mūsų tarpe stiprindami, kartu stipriname visos tautos dorą.

Klausimai ir Atsak.

KLAUSIMAS. Ar kalti darbdaviai, kurie patys vaikščioja šv. Mišių klausyti, o darbininko, kurį samdo niekuomet neragina eiti?

P. P.

ATSAKYMAS. Darbdaviai būtų sunkiai kalti, jei jie darbininko neleistų šv. Mišių klausyti, arba jei apkrautų visokiais darbais ir tokiu būdu truklytų. Bet jei jie to nedarą ir darbininkui duoda šv.

dieną laisvės, tai tuomet jų kaltė maža, jei jie neragina. Darbininkas pats žino savo katalikiškas pareigas ir jas privalo eiti.

Žinoma, geri katalikai darbdaviai rūpinsis darbininką paraginti eiti, stengsis jį nusivesti ir pripratinti klausyti šv. Mišių.

ATSAKYMAS P. P. dėl "Laivo" viršelio paveiklo.

Paveiklo reikšmė buvo aprašyta "Laive," bet gal Tamistai tas numeris nepateko į rankas. Čia trumpai apie jį paaiškinsiu.

Vieną dieną Jėzus ilgai mokė žmones. Paleidęs juos, Jis paliepė apaštalams ištis kiton pusėn Genezareto ežero. Gi pats pasiliko. Jis nuėjo atskiron vieton pasimelstų.

Išganytojas ilgai meldėsi. Apaštalai jau buvo nuplaukę gana toli nuo krantų. Bet ana žiūrė, kad kas ten eina jų linkon vandens viršum. Jie nusigando. Ištolo Jėzaus nepažino, bet ir nesitikėjo, kad Jis vaikščių vandens viršum neskęsdamas. Jie pamanė, kad artinasi kokiam šmėklui, ar kokiam špūkas.

Jėzus pastebėjo jų išgastį ir sušuko, kad Jis yra, kad jie nesibijotų. Bet jie nenorėjo tikėti, taip jiems nepaprasta atrodė tas ėjimas vandens viršum. Tuomet šv. Petras išsitarė: "Jei Tu ten esi, Viešpatie, tai liepk man pas Tave ateiti." Jėzus pasakė, kad gali ateiti. Petras tuojaus išsivertė iš laivelio ir ėmė eiti.

Kiek laiko viskas jam sekėsi gerai. Bet vistiek vaikščioti viršum vandens jam buvo labai nepaprastas dalykas.

Štai staiga atūžia į jį didelė banga. Jis nusigando. Jo tikėjimas sumenkėjo ir pradėjo grimsti. Tuomet jis pradėjo šauktis Jėzaus pagalbos. Jėzus prisitartinio, paėmė Petrą už rankos ir kartu nuėjo į laivelį. Jėzus jam išmėtinėjo jo suabejojimą.

Tas paveikslas privalo priminti kiek-

vienam tikinčiam, kad Išganytojas nuolat gelbsti iš paskendimo prapultin kiekvieną, kuris tik šaukiasi Jo pagalbos.

Nei vienas neprivalo pamesti vilties laimingai pasiekti amžinybės krantą, nes kiekvienas gali šauktis Jėzaus pagalbos ir Jis išgelbės.

ATSAKYMAS CHICAGIEČIUI. Davimas aukos yra kiekvieno žmogaus laisvos valios darbas. Jis ją gali duoti ir gali neduoti. Jis ją gali duoti ar tam ar kitam asmeniui. Jis neturi pareigos prašyti kieno nors leidimo, jei jis pats iš savo turto ir nuosavybės daro auką.

Tokia pat taisyklė taikoma ir prie aukos, kurią kas nors duoda, kad būtų Mišios atlaikytos.

KLAUSIMAS. Bažnyčia mus mokina, kad dangus bus per amžius. Kaip suprasti tat Išganytojo žodžius, kad "dangus ir žemė pranyks" *Uosis.*

ATSAKYMAS. Išganytojas žmonėms ir žmonių priimta kalba kalbėjo. Žmonės vadina dangum viską, ką aukščiau savęs, kaip žemės dangtį mato. Šioje prasmėje Išganytojas kalbėjo ir šis dangus, pasauliui baigiantės, pranyks arba persikeis taip, kad jis išrodys visiškai kitas.

Gi laimė — dangus tas pasiliks.

KLAUSIMAS. Ar Kat. Bažnyčia krikštija vardu Vytautas? "L." Skaitytojas.

ATSAKYMAS. Krikštija. Bažnyčia pataria ir trokšta, kad kiekvienas katalikas turėtų tokį vardą, kurį nešiojo kokis nors šventasis. Taip ji tvarko, kad kiekvienas katalikas turėtų savo globėją danguje ir užtarėją pas Dievą.

Šv. Vytauto nėra, bet tą vardą daugelis turi. Kiekvienas gali turėti šale šventojo vardo ir tautinį vardą; gali tenintis ir vienu tautiniu.